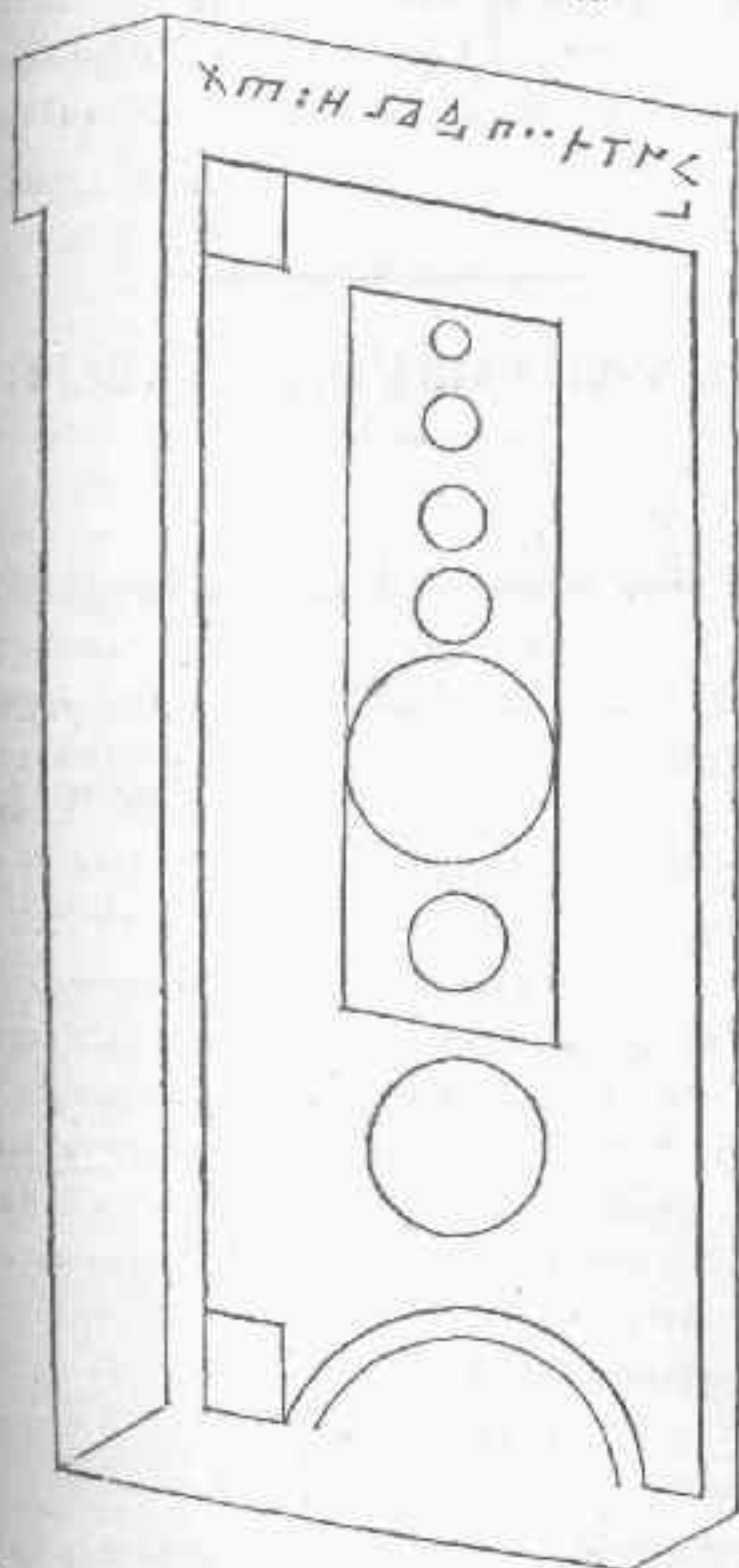

ἀριθμούντες ἐκ τῆς ἀνεπάφου τοῦ μαρμαρίου ἄκρας, ἔχει βάθος $\frac{1}{2}$ / 100 καὶ χωρητικότητα οὐγγίας ὕδατος· τὸ δὲ δεύτερον βάθος $\frac{16}{100}$ μ. καὶ χωρητικότης 2, $\frac{1}{2}$ οὐγγιῶν· τὸ τρίτον ἔχει βάθος $\frac{63}{100}$ καὶ χωρητικότητας 3 οὐγγιῶν· τὸ τέταρτον βάθος $\frac{6}{100}$ καὶ χωρητικότης 5 οὐγγιῶν· τὸ δὲ πέμπτον, κατὰ σειρὰν, εἶναι ἀβαθές, ἄνευ χειλέων κατὰ τὸ στόμιον καὶ ὁπῆς ἐν τῷ πυθμένι, δίκην πινακίου, ὥστε κατὰ πιθανὸν λόγον ἐχρησίμευε πρὸς ἐναπόθεσιν τοῦ πρὸς καθαρισμὸν σπόγγου· τὸ ἕκτον ἔχει βάθος $\frac{9}{2}$ / 100 καὶ χωρητικότης 9, $\frac{1}{2}$ οὐγγιῶν· τὸ ἑβδόμον, τὸ καὶ ἐκτὸς τοῦ μικροῦ αὐλάκος κείμενον, ἔχει βάθος $\frac{42}{100}$ καὶ χωρητικότης $56 \frac{1}{2}$ οὐγγιῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχει ἐν τῇ αὐτῇ σειρᾷ, ἀλλ' ἐκτὸς ἀμφοτέρων τῶν ἐν λόγῳ αὐλάκων, καὶ ἕτερον, ἥτοι ὀγδοὺν κοίλωμα, μέγιστον μὲν πάντων ἀλλ' ἑλλειπές, κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος μὴ ὄντος ὁλοκλήρου τοῦ μαρμαρίου. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιφανείᾳ πρὸς τὴν ἀκραιάν ἄκραν ὑπάρχει καὶ ἐπιγραφὴ λίαν ἀτέχνως ἐγκεχαρμαγμένη καὶ ἐν μέρει ἐφθαρμένη, ἔχουσα τὰ ἐν τῷ παρακειμένῳ ξυλογραφήματι σημεῖα δηλοῦντα ἴσως τὸν καταμετρούμενον χρόνον.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιφανείᾳ κατὰ τὰς δύο ἄκρας τοῦ μαρμαρίου ὑπάρχουσιν ἔτι δύο τετραγωνικὰ μετα-

γενεστέραι, ὧς φαίνεται ἐποχῆς, κοιλώματα, χρησιμεύοντα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν παραστάδων τῆς θύρας, τῆς ὁποίας ἦτο τὸ μάρμαρον τοῦτο μέχρι τοῦδε κατώφλιον.

Προστίθῃμι δὲ καὶ τρεῖς ἀνεκδότους ἐπιγραφάς δι' ἀπῆντησα ἐσχάτως ἐν Νάξῳ, μετὰ τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων μου Κ. Κ. Δαμηράλου καὶ Καλλιόου. Τούτων ἡ πρώτη καὶ τοι λίαν ἐφθαρμένη, ἀποτελοῦντος τοῦ φέροντος αὐτὴν μαρμαρίου μέρος βαθμίδος οἰκιακῆς κλίμακος, φαίνεται μοι ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς λέξιν **ΑΜΦΙΛΗΜΥΛΩΝ**, (ἐκ πόλεως Ἀμφιλήμυλος?)

Α'.

..... ΟΙΩΝΑ
 ΝΑΡ Ω ΟΕ Η ΝΟΝ
 Ν Ξ Ε
 Ν ΞΙ ΟΝ

 ΗΝΙΚ
 Ν
 Λ
 Ε Μ ΤΙΝ Ε Λ ΙΝ
 ΠΟ Α Τ ΕΓ ΠΟΛΕ
 ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΕΝΤΩΠΡΥ
 Α ΛΙΩΙΝΗΙΤ ΑΡΗΟΤΙΟΝΙ ΧΕΝΤΟΥ
 ΑΜΦΙΛΗΜΥΛΩΝ.

Β'.

..... ΑΙΜ Ν ΑΥ
 ΠΡΟΒΙΩΝ ΕΛΑΜΟ ΩΕΚΑ
 ΓΕΜΤΟΝ ΛΧΕΝΕ ΘΥΝΟΗΓΑΡ ΕΝΕ
 ΤΑΠΛ ΚΤΗΝΑΝΤΟ ΠΗ
 ΠΕΠΕΜΟ ΕΧΟΝΤΕΣ Α ΑΕΤ
 ΤΑΤΟΝ ΦΟΙΒΙΑΝΟΕ ΔΟΝΟΜΕΕΚ
 ΝΕ ΤΟ

Γ'.

ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΚΑΙ ΕΘ
 ΧΡ ΤΕΧ Ε ΕΛΕΥΘ ΟΝΦΙΛΟΘ ΟΥ

Ἐν Νάξῳ τὴν 2 Νοεμβρίου 1870.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΕΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ.

Ἐπὶ λίθου σχήματος ἐπιμήκους τετραγώνου, πολλὰς ἐκατέρωθεν παριστάντος γλυφάς καὶ τορείας, ἐν Μασταύροις δὲ πρὸ πολλοῦ ἀνορυχθέντος, καὶ ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἐν Ναζλίων Ἐκκλησίας μετενεχθέντος, φέρεται ἡ ἐξῆς ἐπιτύμβιος ἐπιγραφή.

.....
 ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΤΕΚΝΩΝ ΑΥΤΩΝ

ΛΥΡΗΛΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩ
ΡΟΥΚΑΙΖΩΣΙΜΟΥ
ΔΕΝΙΕΞΕΣΤΑΙΑΛΛΩ
ΤΑΦΗΝΑΙΕΙΣΤΗΝΣΟΡΩΝ
ΕΙΔΕΤΙΣΠΑΡΑΤΟΥΣ ΓΕ
ΓΡΑΜΕΝΟΥΣ ΘΑΥΕΙ ΕΙ
ΣΟΙΣΕΙΤΗΚΡΑΤΙΣΤΗΙ
ΒΟΥΛΗΜΑΣΤΑΥΡΕΙΤΩΝ
ΧΡ. ΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙ
ΓΡΑΦΗΣΑΠΟΚΕΙΤΑΙΤΟ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΝΤΟΙΣ

ΖΩ

ΣΙΝ

Ἦτοι

«Γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τέκνων αὐτῶν Λύρηλιων, Ἀρ-
τεμιδώρου καὶ Ζωσίμου, οὐδενὶ ἐξέσται ἄλλω ταφῇ-
ναι εἰς τὸν σορὸν. Εἰδέ τις παρὰ τοὺς γεγραμένους θά-
ψει εἰσπίσει τῇ κρητίσῃ Βουλῇ Μασταυρετῶν ΧΡ.
ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπόκειται τὸ ἀντίγραφον ἐν τοῖς
[Ἀρχαίοις?] . . . »

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι ἀναμφερῶς τῆς μετὰ
Χριστὸν ἐποχῆς καὶ πιθανῶς τῆς Β'. ἑκατονταετη-
ρίδος. Ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἴσως εἶχεν οὕτω· ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΕΣΤΙ (τοῦ δεινός καὶ τῆς δεινός) ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΑΙΤΟΥ.

Τὸ ἐν στίχῳ 3 ὄνομα *Λύρηλιων*, ἂν μὴ ὑποτεθῇ
τοῦ λιθοξόου ἀπροσεξία [ἀντὶ *Λύρηλιωνος*], ἐνδέχε-
ται ὅτι ἀταφέρηται ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἀμφοτέρους τὰ τέκνα
αὐτῶν [Ἀρτεμίδωρον καὶ Ζωσίμον], ἡγοῦν ὅτι προσω-
νομάζοντο ταῦτα *Λύρηλιοι*. Οὐδῶλος δ' εἶναι τοῦτο
ἀπίθανον, εἰάν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς
κυριαρχίας ἀγαπῶντες οἱ ἡμέτεροι τὸ καὶ μέχρι χα-
μερπεῖας ῥωμαΐζειν ἐν πάσιν, ἀπεδέξαντο καὶ τὸ πο-
λυώνυμον αὐτῶν. Οὕτω γνώμης ἔχω ἀφ' οὗ στέρομαι
τῶν ἀναγκαίων ἐν τοιούταις περιστάσεσι βοηθημάτων.

Ἡ ἐν στίχ. 10 γενικὴ ἀντὶ *Μασταυρετῶν* ἀντὶ
Μασταυρέων ἀπαντᾷ οὐ μόνον παρὰ Στεφάνῳ τῷ
Βυζαντίῳ^{*)}, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπιγραφῇ, ἣν ἐν Ναζλίῳ
εὑρεν ὁ κατὰ τὸ 1740 τὴν Ἰωνίαν καὶ Καρίαν καὶ τὰς
παρὰ τὸν Μαίανδρον χώρας περιηγησάμενος Βρεττανὸς
Ποκόκκιος (Pococke), ἀνεφέροντο τὰ τοπικὰ *Νησαεῖς*
καὶ *Μασταυρεῖτον*.^{**)}

Τὸ δ' ἐν στίχῳ 11 διγράμματον ΧΡ. δηλοῖ *δει-
νάρια τρισχίλια*.

Ἐν Ναζλίῳ, τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1870.

(Δ μ α λ θ ε ι α.)

Α. Φ. Η.

*) *Μάσταυρα*, πόλις Λυδίας ἀπὸ Μᾶς. Μᾶ δὲ τῇ Πάφῃ εἰ-
πετο, ἥ παρέδωκε Ζεὺς Διόνυσον τρέφειν. Καὶ ἡ Μᾶ παρὰ τῆς
Ἡρας ἐρωτηθεῖσα τίνας εἴη τὸ βρέφος, Ἄρεως ἔφη. Καὶ παρὰ
Ἐκρούην δ' Διόνυσος Μᾶσaris ἐνθεν ἐκλήθη. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ
Πάφῃ Μᾶ, καὶ ταῦτος αὐτῇ ἐδόθη παρὰ Λυδοῖς, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
Προταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως βεῖ Χρησαῖρα λεγόμενος. Τὸ
ἰθνηκὸν *Μασταυρεῖς* ὡς Πηγασεῖς. Εἴρηται καὶ
Μασταυρεῖς.

**) Ἰδ. Λήκτιον ἐν *Journal of a tour in Asia minor*, σελ. 248.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ. Νέον σχέδιον περὶ αεροπορίας ὑπε-
βλήθη εἰς τὴν ἐν Παρίσις ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστη-
μῶν ὑπὸ τοῦ K. Dupuy de Lôme, ἀνδρὸς σοφοῦ,
τοῦ ἐπινοήσαντος καὶ κατασκευάσαντος τὸν θεωρηκτὸν
στόλον τῆς Γαλλίας. Ὁ K. Dupuy ἐφαρμόζει καὶ
εἰς τὴν αεροπορίαν τὰς αὐτὰς ἀρχὰς τῆς θαλασσοπο-
ρίας. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκθέσωμεν τὰς τεχνικὰς
λεπτομερείας καὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς ὅσους ὑπέβαλεν
εἰς τὴν ἀκαδημίαν· λέγομεν μόνον ὅτι τὸ αερόστατον
εἶχε σχῆμα ὠοῦ, φέροντος εἰς τὰς ἀκρας στέλεχος, ἀφ' οὗ
κρέμαται ὁ κέλης· ὀπισθεν δὲ τρίγωνον ἰστίον, κινου-
μενον διὰ σχοινίων· χρησιμεύει ἀντὶ πηδαλίου· κινεῖ
δὲ τὴν μηχανὴν ἑλῖξ στρεφομένη διὰ χειρῶν τεσσά-
ρων ἀνθρώπων. Ἡ ἑλῖξ δὲν στρέφεται μετὰ τοῦ ἄξο-
νος, ἀλλὰ περὶ ἄξονα στερεωμένον ὀριζοντίως. Αἱ
πτέρυγες εἰσὶν ἐκ ξύλου περιτετυλιγμένου διὰ μετα-
ζωτοῦ. Ὅπως δὲ ἀποφεύγῃ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἐρμα-
τος τὴν ἀναγκαίαν ἵνα καταβῇ, ὁ K. Dupuy ἔθετο
ὑπὸ τὴν σφαῖραν σκεῦος ὁμοιον πρὸς τὴν τεκτικὴν
κύστιν τῶν ἰχθύων, ἐν ᾧ καταστέλλεται δι' ἀντλίας
ὁ ἀήρ ὅπως βαρύνῃ ἡ σφαῖρα· ὑπάρχει δὲ καὶ ἐξόδος
δι' ἧς ἐν ἀνάγκῃ ἀνακουφίσεως τοῦ αεροστάτου ἐξέρ-
χεται ὁ ἀήρ.

Τὸ αερόστατον τοῦτο διατρέχει 8 ἕως 11 χιλιό-
μετρα καθ' ὥραν, τὴν δὲ διεύθυνσιν αὐτοῦ κανονίζουσι
δύο δυνάμεις· ἡ τοῦ ἀνέμου καὶ ἡ τῆς ἑλίκος. Ἐὰν
ὁ ἀνεμος πνέῃ ἐκ νότου, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ κατ' εὐθείαν
πρὸς βορρᾶν, ἀπειθύνεται καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικοδό-
ρειον καὶ πρὸς τὸ δυτικοδόρειον, ὑπὸ γωνίαν 30 μέ-
χρι 40 βαθμῶν, κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνέμου.

*Ἀναγκαιότεραι τινὲς διορθώσεις καὶ προσθήκαι
τῶν ἐν τῷ προηγηθέντι φυλλαδίῳ 472.*

Σελ. 305 Β. ἐξάλειψον τὸ s ἀπὸ τοῦ πρώτου vi-
gis, — σελ. 306 Β. ἐν τέλει τοῦ § 6': προστεθείτω
δ' ἐνταῦθα, ὡς ἐκ τῶν ἤδη ρηθέντων ἢ ρηθησομέ-
νων, ὅτι δι' ὧν λέξεων σημαίνεται ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀ-
νὴρ ὁ κύριος ὁ ἥρωας διὰ τῶν αὐτῶν ἐκλήθησαν οἱ
θεοὶ οἱ ἡμίθεοι καὶ ὁ ὕψιστος Θεός, — σελ. 307 Α.
Μετὰ τὰς λέξεις vita gall. vie: τοῦτο δ' ἐπικυ-
ροῦται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τὸ jus ζωμὸς λέγεται εἰσέτι
οὐ μόνον sucus ἀλλὰ καὶ virus ὅπερ πάλιν ἰσχύος
ὡς δυνάμεως σημαντικόν, — σελ. 308 Α. πρὸ τῆς
σημ. 4 διόρθου ἐκτιθέμενα καὶ ἐν τῇ σημ. πρόσθεαι·
Μέρος τούτων ὅρα ὕστερότερον μετενεχθέντα Ἑλλη-
νιστὶ ἐν τῇ *Παρθένῳ* Σεπτεμβρίου 1870, σ. 267,
— σελ. 308 Β. σημ. 2 ἀντὶ τοῦ Indoeuropeennes
θὲς celtiques avec le sanscrit, — σελ. 309 Α. πρὸς
τὸ τελ. τοῦ § 4 ἀπὸ τοῦ ἀναξας ἐξάλειψον τὸ as,
— σελ. 310 Α. ἐν τῷ τέλει τοῦ § 16' πρόσθεαι·
Ἐκ τούτου ἔχομεν καὶ τὸ virgo πρὸς τὸ σημαίνειν
τὴν *παρθένον*· ἀλλὰ περὶ τοῦ πῶς ἀμφοτέρως ταῦτα
περιωρίσθησαν εἰδικῶς ἐπὶ τῆς ἀπειρογάμου γυναι-
κὸς θέλωμεν λαλήσει ἀλλαχοῦ.